

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 19.11.2013
SWD(2013) 460 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

{ COM(2013) 794 final }
{ SWD(2013) 459 final }

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

KOMISSIION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

1. ONGELMAN MÄÄRITTELY

Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevan asetuksen, jäljempänä 'asetus', tavoitteina on parantaa oikeussuojakeinojen saatavuutta ja siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vastavuoroista tunnustamista. Vaikka jälkimmäinen tavoite on saavutettu eksekvatuurimenettelyn poistamisen myötä, oikeussuojakeinojen saatavuus arvoltaan vähäisissä riita-asioissa ei ole parantunut toivotulla tavalla. Yksinkertaistetun eurooppalaisen menettelyn etuja ei pystytä hyödyntämään kaikilta osin, eivätkä kaikkien sidosryhmien (varsinkaan pk-yritysten) oikeussuojakeinot ole parantuneet riittävästi.

Ongelma 1: Asetuksen soveltamisalan rajoitukset

2 000 euron kynnysarvo liian matala: Kynnysarvon asettaminen 2 000 euroon rajoittaa menettelyn käyttökelpoisuutta huomattavasti erityisesti pk-yritysten kannalta, koska niitä koskevissa rajat ylittävissä, yritysten välisissä riita-asioissa vaatimuksen arvo on keskimäärin 39 700 euroa. Yritysten vaatimuksista noin 30 prosenttia asettuu arvoltaan 2 001 euron ja 10 000 euron välille. Tällaisissa tapauksissa yritysten on turvauduttava kansallisiin vähäisiä vaatimuksia koskeviin menettelyihin tai – jos rajat ylittäviin tapauksiin soveltuva kansallista menettelyä ei ole – tavanomaiseen riita-asian oikeudenkäyntiin. Varsinkin niissä jäsenvaltioissa, joissa ei ole säädetty vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta yksinkertaistetusta menettelystä, tämä johtaa **kohtuuttomiin oikeudenkäyntimaksuihin ja oikeuskäsittelyn pitkittymiseen**, mikä puolestaan saattaa johtaa siihen, että kantajat luopuvat kokonaan kanteen nostamisesta.

Tämä taas johtaa taloudellisiin tappioihin ja rajat ylittävää kauppaa kohtaan tunnetun luottamuksen murenemiseen.

'Rajatyylittävien tapausten' määritelmän suppeus: Asetusta sovelletaan tällä hetkellä ainoastaan silloin, kun vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Tämä rajoittaa asetuksen soveltamisalaa ja johtaa siihen, että menettelyä ei voida soveltaa muihin rajat ylittäviin tapauksiin, vaikka se säästäisi asianosaisten rahaa ja aikaa. Erityisesti silloin, kun kantaja voi valita asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti toimivaltaisiksi joko sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa sekä kantajalla että vastaajalla on kotipaikka, tai tuomioistuimet, joilla on Bryssel I -asetuksen 2 jakson mukaista erityistä toimivaltaa, tuomioistuimen valitseminen yhteisen kotipaikan perusteella ei saisi estää kantajaa käyttämästä eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, jos se olisi muutoin saatavilla.

Rajoitus sulkee vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalan ulkopuolelle myös sellaiset EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuimille esitettävät hakemukset, joissa EU:n ulkopuolisen maan kansalainen on kantajana tai vastaajana. Tämä koskee esimerkiksi tilannetta, jossa kuluttaja asuu EU:n alueella ja yritys sijaitsee EU:n ulkopuolisessa maassa.

Ongelma 2: Menettely on tehoton 2 000 euron suuruisiin vaatimuksiin liittyvien rajat ylittävien riita-asioiden käsittelyn kalleuden ja keston vuoksi

Tehottomuus, joka johtuu postitiedoksiannon asettamisesta etusijalle sähköiseen tiedoksiantoon nähden: Eurooppalainen vähäisiä vaatimuksia koskeva menettely hoidetaan periaatteessa kirjallisesti. Asiakirjojen tiedoksianto on toimitettava asetuksen mukaisesti ensisijaisesti postitse saantitodistusta vastaan. Muita menetelmiä voidaan käyttää ainoastaan, jos asiakirjojen tiedoksianto postitse ei ole mahdollista.

Vaikka postitiedoksianto on sinänsä halvempi kuin muut jäsenvaltioiden tavanomaisissa menettelyissä käytettävät tiedoksiantotavat, se aiheuttaa silti kustannuksia ja viivästyksiä, jotka voitaisiin välttää käyttämällä sähköistä tiedoksiantoa.

Matkustustarve, joka johtuu etäviestintävälineiden vähäisestä käytöstä suullisissa kuulemisissa ja todisteiden vastaanottamisessa: Vaikka eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely, tuomioistuin voi järjestää suullisen kuulemisen, jos se katsoo sen tarpeelliseksi. Jos tuomioistuin ei käytä tieto- ja viestintäteknologiaa, haasteen saaneet henkilöt joutuvat matkustamaan tuomioistuimeen, joka voi sijaita toisessa jäsenvaltiossa.

Tästä voi aiheutua huomattavia kustannuksia ja viivästyksiä. Tieto- ja viestintäteknologian käyttö voi olla järkevä ratkaisu tuomioistuimen kaukaisesta sijainnista aiheutuviin ongelmiin.

Oikeudenkäyntimaksut kohtuuttomia vaatimuksen arvoon nähden: Useimmissa jäsenvaltioissa oikeudenkäyntimaksut veloitetaan asianosaisilta etukäteen. Oikeudenkäyntimaksuja voidaan pitää kohtuuttomina, jos ne ylittävät 10 prosenttia vaatimuksen arvosta. Tämä voi johtaa siihen, että kantaja luopuu oikeustoimista. Joissakin jäsenvaltioissa oikeudenkäyntimaksut ovat suhteettoman suuret etenkin vähäisempien vaatimusten arvoon nähden.

Käytännön esteitä oikeudenkäyntimaksujen maksamiselle: Maksutavoissa on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Joissakin jäsenvaltioissa oikeudenkäyntimaksut on suoritettava paikan päällä tuomioistuimessa, kun taas toisissa hyväksytään tilisiirto. Erityisesti silloin kun vaaditaan käteismaksua, leimaveromerkkejä, sekkiä tai maksamista lakimiehen välityksellä, asianosaiset joutuvat myös maksamaan matkansa tuomioistuinjäsenvaltioon tai palkkaamaan lakimiehen, mikä saattaa johtaa siihen, että kannetta ei kannata nostaa.

Tarpeettomat käännöskulut: Tuomion täytäntöönpanoa hakevan osapuolen on toimitettava tuomioistuimelle tuomion ja lomakkeen D (Todistus vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta) alkuperäiskappaleet. Lomakkeen D käännättämisestä aiheutuu tarpeettomia kustannuksia, sillä ainoastaan lomakkeen 4.3 kohta (Tuomion sisältö) on käännettävä, koska muissa kentissä on pelkkiä nimiä ja numeroita.

Vaikeus saada tietoa menettelyyn liittyvistä oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksamistavoista: Nykyisessä asetuksessa edellytetään jo, että jäsenvaltiot vaihtavat tietoja useista käytännön näkökohdista. Tietoja oikeudenkäyntimaksuista ja hyväksyttävistä maksutavoista ei kuitenkaan ole vielä saatavilla.

Vaikeus saada tietoa kansalaisille tarjottavasta käytännön avusta: Vaikka jäsenvaltioilla on velvollisuus huolehtia siitä, että kansalaiset saavat apua lomakkeiden täyttämisessä,

käytännössä näyttää olevan hyvin vaikeaa saada tietoa avun antamisesta vastaavista toimijoista tai organisaatioista.

Ongelma 3: Tietämättömyys menettelyn olemassaolosta ja toimintatavasta

Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn menestyksekkäs käyttö edellyttää, että toimijat (kansalaiset, tuomioistuimet sekä tuki- ja neuvontaorganisaatiot) ovat perillä sen olemassaolosta ja siitä, miten se toimii. On kuitenkin ilmeistä, että sen enempää kansalaisilla kuin tuomioistuimillakaan ei ole menettelystä riittävästi tietoa.

Komissio on pyrkinyt ratkaisemaan tätä ongelmaa toteuttamalla useita menettelyn tunnettuuden lisäämiseen ja koulutuksen kehittämiseen tähtäviä toimia.

Niiden voidaan odottaa johtavan positiivisiin tuloksiin ja lisäävän menettelyn käyttöä koskevien hakemusten määrää.

2. TOISSIJAISUUSANALYYSI

Käsiteltävänä olevalla kysymyksellä on valtioiden rajat ylittäviä ulottuvuuksia, joita ei voida käsitellä tyydyttävästi jäsenvaltioiden erillisin toimin. Käytössä olevat kansalliset yksinkertaistetut menettelyt ovat hyvin erilaisia sekä kynnysarvon että menettelyjen yksinkertaistaminen osalta. Jos EU:ssa ei sovelleta yhdenmukaisia menettelysääntöjä, kustannusten kohtuuttomuus korostuu ja oikeudenkäynnit pitkittyvät entisestään rajat ylittävän vaatimuksen esittämisen monimutkaisuuden ja kalleuden vuoksi. Koska kantajien tai velkojien käytettävissä olevat prosessioikeudelliset keinot ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, kilpailu sisämarkkinoilla vääristyy. Siksi tarvitaan EU:n toimia, joiden avulla velkojille ja velallisille voidaan taata tasavertaiset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa.

EU:n tason toimilla saataisiin selkeitä tehokkuusetuja, koska muutetulla asetuksella otetaan käyttöön yhtenäisiä menettelyvälineitä, joita voidaan soveltaa EU:n alueella kaikissa rajat ylittävissä vaatimuksissa riippumatta siitä, missä päin unionia asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee.

3. EU:N ALOITTEEN TAVOITTEET

Tämän aloitteen keskeisinä tavoitteina on parantaa oikeussuojakeinojen saatavuutta entistä useampien rajat ylittävien, arvoltaan vähäisten vaatimusten osalta ja lievittää taloudellista haittaa, jota oikeudenkäyntimaksujen kalleus aiheuttaa pk-yrityksille ja kuluttajille.

4. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

Harkinnassa oli neljä toimintavaihtoehtoa. Näistä vaihtoehtoja 1 ja 3 tarkasteltiin yksityiskohtaisesti.

Vaihtoehto 1 – Nykytilanteen säilyttäminen (perusskenaario): Asetusta ei muuteta.

Vaihtoehto 2 – Sääntelyn yksinkertaistaminen kumoamalla asetus: Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettua asetusta (EU) N:o 1215/2012 (Bryssel I -asetuksen uudelleenlaadittu toisinto) aletaan soveltaa 10. tammikuuta 2015 alkaen. Sen myötä eksekvatuurimenettely poistuu käytöstä EU:ssa. Tästä huolimatta eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettu asetus tuo lisäarvoa, koska menettely on ennustettava, yhdenmukainen, joutuisa ja yksinkertainen ja tarjoaa kustannustehokkaan vaihtoehdon kansallisille menettelyille. Näistä syistä tämä vaihtoehto **hylättiin**.

Vaihtoehto 3 – Asetuksen tarkistaminen: Asetuksessa on kolme keskeistä osiota, joita voitaisiin tarkistaa. Jokaisen osion osalta tarkasteltiin useita alavaihtoehtoja.

Ensinnäkin **yli 2 000 euron suuruisen rajat ylittävien vaatimusten kohtuuttoman suurista kustannuksista** johtuva ongelma voitaisiin ratkaista nostamalla kynnysarvo 1) 5 000 euroon, 2) 10 000 euroon tai 3) yli 10 000 euroon.

Toiseksi **'rajatylittävien tapausten' määritelmän suppeudesta** johtuva ongelma voitaisiin ratkaista laajentamalla asetuksen soveltamisala koskemaan kaikkia tapauksia, joihin liittyy rajat ylittävä tekijä.

Kolmanneksi **nykyisen menettelyn tehottomuus** voitaisiin korjata puuttumalla seuraaviin ongelmiin:

Postitiedoksiannon ensisijaisuuden sijasta joko 1) asetettaisiin sähköinen tiedoksianto ja postitiedoksianto yhdenvertaisiksi niissä jäsenvaltioissa, joissa sähköinen tiedoksianto on käytössä, tai 2) velvoitettaisiin kaikki jäsenvaltiot ottamaan sähköinen tiedoksianto käyttöön.

Etäviestintävälineiden vähäisestä käytöstä suullisissa menettelyissä ja todistusten vastaanottamisessa johtuvaa matkustustarvetta vähennettäisiin huolehtimalla siitä, että kaikki suulliset kuulemiset hoidetaan etäviestintävälineillä, paitsi silloin, kun asianosainen pyytää erikseen saada osallistua oikeuskäsittelyyn paikalla.

Oikeudenkäyntimaksujen kohtuuttomuuden korjaamiseksi joko 1) asetettaisiin maksujen enimmäismääräksi 5 prosenttia vaatimuksen arvosta ja mahdolliseksi vähimmäismääräksi enintään 45 euroa tai 2) asetettaisiin maksujen enimmäismääräksi 10 prosenttia vaatimuksen arvosta ja mahdolliseksi vähimmäismääräksi enintään 35 euroa.

Oikeudenkäyntimaksujen käytännön esteiden poistamiseksi säädettäisiin, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maksu joko 1) ainakin tilisiirrolla tai 2) ainakin tilisiirrolla ja verkkopohjaisena luotto- tai käteiskorttimaksuna.

Täytäntöönpanovaiheessa syntyvistä tarpeettomista käännskustannuksista päästäisiin eroon poistamalla lomakkeen D käänntämispakko lukuun ottamatta kohtaa 4.3 (Tuomion sisältö).

Oikeudenkäyntimaksuja ja niiden maksutapoja sekä menettelyssä tarjolla olevaa apua koskevan tiedottamisen puutteista johtuvista kustannuksista päästäisiin eroon velvoittamalla jäsenvaltiot ilmoittamaan nämä tiedot komissiolle.

Vaihtoehto 4 – Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavien kansallisten menettelyjen yhdenmukaistaminen säätämällä direktiivi: Tässä vaihtoehdossa luotaisiin yhteinen menettely, jota sovellettaisiin säädetyin kynnysarvon alle jääviin vähäisiin vaatimuksiin. Näin voitaisiin yhdenmukaistaa yhtä lailla niin rajat ylittäviin kuin kotimaisiinkin riita-asioihin sovellettavat kansalliset menettelysäännöt. Jäsenvaltioiden prosessioikeuden yhdenmukaistaminen olisi kuitenkin erittäin kiistanalainen ratkaisu. Näistä syistä myös tämä vaihtoehto **hylättiin**.

5. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä on käytetty tähän mennessä varsin harvoin edellä esitetyistä syistä. Yksinkertaistetun menettelyn yleistymisestä voitaisiin kuitenkin saada merkittävää hyötyä. Toimintavaihtoehdon 3 toteuttamisesta saatavan hyödyn suuruusluokan kuvaamiseksi oletettiin, että niissä jäsenvaltioissa, joissa on käytössä yksinkertaistettu kansallinen menettely, 50 prosenttia enintään 10 000 euron suuruisista vaatimuksista ratkaistaisiin eurooppalaisella menettelyllä. Muiden jäsenvaltioiden suhteen oletettiin, että kaikki tällaiset vaatimukset ratkaistaisiin eurooppalaisella menettelyllä, koska

sen ja tavanomaisen menettelyn välinen kustannusero on huomattava. Parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa toteutettavat toimet säästäisivät aikaa ja kustannuksia yhteensä 325–418 miljoonan euron arvosta.

Arviointiperusteet	Pisteet, vallitsevan tilanteen säilyttäminen	Pisteet, parhaaksi arvioitu vaihtoehto	Selitys
Toimintavaihtoehtojen vaikuttavuus tavoitteiden saavuttamisen kannalta	0	2	Oikeussuojakeinojen saatavuuden parantaminen: Tarkistuksen odotetaan johtavan siihen, että eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käyttöä koskevien hakemusten määrä kasvaa merkittävästi. Kynnysarvon nostaminen 10 000 euroon johtaa siihen, että menettelyä voidaan soveltaa jopa 217 500 uuteen tapaukseen. Toisaalta myös enintään 2 000 euron arvoisiin vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn parantaminen johtaa hakemusten lisääntymiseen. Pitkällä aikavälillä menettelyä arvioidaan voitavan soveltaa 414 060 tapaukseen (vuonna 2012 sitä sovellettiin 3 500 tapaukseen). Tuomioistuinkäsittelyn yksinkertaistaminen: Menettelyä yksinkertaistetaan edelleen hyödyntämällä teknologiaa, minkä seurauksena maantieteellinen etäisyys menettää merkityksensä lähes kokonaan. Kustannussäästöt ja oikeudenkäynnin keston lyhentäminen: Uusimman teknologian käyttöönotto johtaa myös kustannussäästöihin ja käsittelyajan lyhentymiseen. Menettelyn avoimuuden lisääminen: Jäsenvaltioilta edellytetään täydentävien tietojen antamista komissiolle. Komissio julkaisee tiedot internetissä (Euroopan oikeusportaalissa).
Toteuttamiskustannukset	0	1	Kustannukset suullisissa kuulemisissa käytettävien etäviestintävälineiden käyttöön ottamisesta ovat 500–10 000 euroa. Verkkopohjaisten luottokorttimaksumenetelmien käyttöönotosta aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella eri jäsenvaltioiden tuomioistuinjärjestelmien hallinto-organisaation mukaan. Arvioidut kiinteät toteuttamiskustannukset ovat 14 400 euroa.
Sosiaaliset vaikutukset	0	1	Asetukseen ehdotetuilla muutoksilla arvioidaan olevan myönteinen vaikutus erityisesti taloudellisesti heikommassa asemassa oleviin henkilöihin , koska kustannusten kohtuuttomuus vaikuttaa erityisen voimakkaasti tähän yhteiskunnalliseen ryhmään.
Laajemmat taloudelliset vaikutukset	0	2	Asetukseen ehdotetut muutokset parantavat oikeussuojakeinojen saatavuutta, mikä lisää luottamusta rajat ylittävään kauppaan ja tehostaa siten sisämarkkinoiden toimintaa .
Toteuttamiskelpoisuus	0	3	Koska menettelyä sovelletaan jäsenvaltioissa

			sellaisenaan, useimmat niistä eivät ole antaneet täydentävää kansallista lainsäädäntöä, eikä niiden siis tarvitse mukauttaa kansallista lainsäädäntöään asetuksen tarkistamisen vuoksi.
Perusoikeudet	0	1	Vaatimuksen arvon kasvaessa myös menettelytakeiden merkitys kasvaa. Tästä syystä toimintavaihtoehdossa 3 toteutettavan kynnysarvon nostamisen yhteydessä rajoitetaan tuomarin mahdollisuutta evätä etäviestintävälineiden käyttö menettelyyn kuuluvassa suullisessa kuulemisessa. Asianosaisille jää kuitenkin mahdollisuus käyttää perinteisiä viestintävälineitä.

6. PARHAAKSI ARVIOITU VAIHTOEHTO

Vaikutustenarvioinnin perusteella parhaaksi arvioidaan toimintavaihtoehto 3 yhdistettynä seuraaviin alavaihtoehtoihin:

Kynnysarvo nostetaan 10 000 euroon. Rajat ylittävien tapausten käsittelykustannuksia vähennetään mahdollistamalla yksinkertaistetun menettelyn soveltaminen vaatimuksiin, joiden arvo on 2 000–10 000 euroa. **Asetuksen alueellinen soveltamisala laajennetaan koskemaan kaikkia tapauksia** paitsi niitä, jotka ovat luonteeltaan yksinomaan kansallisia. **Sähköinen tiedoksianto** ja postitiedoksianto asetetaan yhdenvertaisiksi. Näin supistetaan asiakirjojen tiedoksiannosta aiheutuvia kokonaiskustannuksia.

Silloin kun suulliset kuulemiset ovat tarpeen, **asetetaan velvoite huolehtia siitä, että kuulemisissa voidaan käyttää etäviestintävälineitä, kuten video- tai teleneuvottelua.** Näin lyhennetään matkustusaikoja ja pienennetään pk-yritysten ja kuluttajien kustannuksia.

Oikeudenkäyntimaksut rajoitetaan enintään 10 prosenttiin vaatimuksen arvosta, ja samalla annetaan mahdollisuus vahvistaa kiinteä vähimmäismaksu, jonka enimmäismäärä on 35 euroa. Vahvistamalla rajat ylittäviin vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn yhteydessä veloitettaville maksuille enimmäismäärä voidaan supistaa kustannuksia niissä jäsenvaltioissa, joissa maksut ovat suhteettoman suuret vaatimusten arvoon nähden.

Säädetään tilisiirtojen ja luotto- ja käteiskorttimaksujen hyväksyminen pakolliseksi. Tämän odotetaan parantavan tuomioistuinjärjestelmän yleistä tehokkuutta, koska osapuolten aikaa ja rahaa säästyy. Toisaalta viranomaisille aiheutuu vain vähäisiä toteuttamiskustannuksia.

Poistetaan velvollisuus käännättää lomake D lukuun ottamatta kohtaa 4.3 (Tuomion sisältö). Näin vähennetään tuomioiden täytäntöönpanokustannuksia.

Velvoitetaan jäsenvaltiot toimittamaan komissiolle tiedot oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksutavoista. Tämä tarkistus lisää avoimuutta.

Velvoitetaan jäsenvaltiot toimittamaan komissiolle tiedot siitä, mistä asianosaiset voivat saada käytännön apua lomakkeiden täyttämisessä. Tämä tarkistus lisää avoimuutta.

7. SEURANTA JA ARVIOINTI

Komissio seuraa asetuksen soveltamista käytännössä ja raportoi siitä säännöllisesti. Tätä varten komissio laatii säännöllisesti asetuksen soveltamista koskevia arviointikertomuksia, jotka perustuvat jäsenvaltioiden, sidosryhmien ja ulkopuolisten asiantuntijoiden kuulemiseen.

Lisäksi siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa järjestetään säännöllisiä asiantuntijakokouksia, joissa keskustellaan ongelmista ja vaihdetaan parhaita käytänteitä jäsenvaltioiden välillä.